

ԻՆՏԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուրգ, կես տարվանը 6 բուրգ
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Թմրագրատան մեջ:
Օտարապաշտպանը գինում են ուղղակի
Միջուկ. Pedagogia „Մասո“:

Թմրագրատանը բայց է առաւօտեան 10-2 ժամ
(Բաղի կիրակի և առաջ օրերից):
Ցայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով:
Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքաններ ըստին 2 կոպեկ:

ՌՈՎԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

Աւելի վառ:—Ն երբ ի ն տ ե ս ու թ ի շ է: Պ.
Ալեքսանդր Արաբաշեանցին: Նամակ Բայ-Շորա-
գալից: Նամակ Գորաշիւրալից: Նամակ Նուխուց:
Նամակ Թմրագրին: Ներքին լուրեր:—Արտաքին
տ ե ս ու թ ի շ է: Միտա Չերազի ճառը: «ГОЛОСЪ»
լրագրի թղթակցութիւնը:—Ցայտարարութիւններ:

ՍԻՆԼԻ ՎԱՏ

«Մշակի» երկվայ համարում մենք արտատպեցինք «ГОЛОСЪ» լրագրից մի յոգուած հրէաների բացատրական դրութեան մասին ուսաց իրաւունքների առջև: Ռուսաց հասարակական կարծիքը պահանջում է այժմ որ հրէաներն էլ, որոնք ուրիշ ցեղին պատկանում, քան թէ ուսաները, նոյն իրաւունքներ վայելեն, ինչպէս և բուն ուսա քաղաքացիները:

Իսկ մենք, երբ յարուցեցինք այն միտքը, թէ աչքի առջև ունենով որ այսօր կամ վաղը թիւրքաց Հայաստանը ստանալու է մի տեսակ ինքնավարութիւն, ուրեմն պէտք է պատրաստվի այդ ինքնավարութեան արժանաւոր կերպով վայելելուն, հայերը իրանց բոլոր այլազան եղբայրներին պէտք է իրանց հետ հաւասար իրաւունքներ վայելող քաղաքացիներ ճանաչեն,—գտնվեցան խաւարատներ և ազգին մոլորեցնողներ, որոնք սկսեցին մեղադրել մեզ թէ մենք կրօնափոխ ու թիւն ենք քարոզում:

«ГОЛОСЪ» անհրաժեշտ է համարում ուս հրէաների համար բուն ուսաների հետ հաւասար քաղաքական իրաւունքներ, ինչ կասեցեք եթէ գտնվեին մարդիկ, որոնք մեղադրեին ուս թերթը, թէ նա կրօնափոխութիւն է քարոզում ուսաների մէջ, կամենում է որ բոլոր ուսաները մովսիսական կրօնն ընդունեն....

Եւ ուս թերթը ցանկանում է որ նոյն իրաւունքներ վայելեն այնպիսի քաղաքացիներ, որոնք ցեղով էլ տարբեր են ուսաներից, այն ինչ մենք համարձակվեցանք ասել թէ հայը, լինի նա կաթօղկ, բողբոջական, յունադա-

ւան, կամ մահմետական, պէտք է լուսաւորչական հայի հետ հաւասար իրաւունքներ վայել թիւրքաց Հայաստանում: Այդ թիւրքիայի հայը պէտք է ապրի իր ինքնուրոյն վարչական կեանքով, իսկ այսօր նա հարածում է իր համաքաղաքացուն և ոչ թէ մի որ և է ուրիշ ցեղին պատկանող անհատին, այլ իր ցեղակից, արինակից եղբորը, հային,—միայն այն պատճառով որ սա ուրիշ կրօնն է պատկանում:

Ռուս լրագիրը պահանջում է որ ուսը հրէային էլ ուս ճանաչի, իսկ հայը հրէչաւոր բան է համարում, երբ մենք նրան առջարկում ենք հային հայ ճանաչել....

Մենք կրկնում ենք, մեր յարուցած խնդիրը գլխաւորապէս վերաբերվում էր թիւրքաց Հայաստանին: Թիւրքիայի հայը այսօր դեռ չունի ինքնուրոյն քաղաքական կեանք, բայց վաղը նա այդ դրութեանը կարող է հասնել ուրեմն ժամանակ է նախապատրաստել նրան այն մարքի, որոնք հիմք են ամեն ինքնուրոյն քաղաքական կեանքի, ժամանակ է արդէն համոզել նրան որ մինչև այժմ հայերը ազգութիւն չեն, այլ ազանդ էին, իսկ ազանդ լինելով նրանք անընդունակ կը լինեն վայելել վարել այն ինքնավարութիւնը, որ արվելու է թիւրքաց Հայաստանին:

Ռուս լրագիրը, խօսելով հրէաների մասին ասում է, երբ որ կամենում էք որ բոլոր քաղաքացիները հաւասար պարտաւորութիւններ կրեն, պէտք է որ նրանք հաւասար իրաւունքներն էլ ունենան: Հրէան պէտք է արին թափի, պէտք է հարկերը վճարի ուսաների հետ հաւասարապէս, բայց չունի ուսաների հետ հաւասար քաղաքացիական իրաւունքներ:

Նոյն բանը և մենք ենք ասում: Հայաստանի սովի ժպ-

մանակ եթէ հայ-բողբոջականները կամ հայ-կաթօղկները հրաժարվեն փող տալ յոգուած սովատանջների,—մենք վերջով կը լինեինք, կասեինք մի թէ նրանք հայ չեն համարում իրանց, որ չեն կամենում օգնել հայերին: Բայց երբ բանը գալիս է նրանց իրաւունքների, մենք ասում ենք նրանք ինչ հայեր են, նրանք ուրիշ կրօն են դաւանում և չը պէտք է մեզ պես իրաւունքներ ունենան: Հայ լինելու համար նրանք պէտք է լուսաւորչական դաւանութիւնն ընդունեն:

«ГОЛОСЪ» լրագիրը գանգատվում է, որ ուսը միայն այն ժամանակ հրէային ուս քաղաքացի է համարում, երբ սա մովսիսական կրօնից անցնում է դէպի ուսադաւան եկեղեցի: Իսկ հայը պատրաստ է մինչև անգամ թիւրքին, քիւրդին հայ համարել, եթէ սրանք ընդունեն լուսաւորչական կրօնը, բայց իր եղբոր հային, որ ուրիշ կրօնին է պատկանում, հրաժարվում է հայ համարելուց:

Եւսական չէ որ այդ հրէչաւոր հայեացքը կայ արդէն հայերի մէջ, հայ ամբողջի մէջ, բայց կան լրագիրներ, հասարակական կարծիքի առաջնորդներ, որոնք այնքան յանցաւոր են, որ ասել էլ զրգոտմ են հայի մէջ այդ հրէչաւոր, հակաազգային մոլեռանդութեան զգացմունքը:

Հատ ժամանակ չէ անցնի, և հայոց ազգը կը հասկանայ որ ազգութիւն բանազգը այդ ասակ լրագիրներն են, որ դանազեատ գայլերը այդ հասարակական առաջնորդներն են: Եւ ապագայ սերունդը անէծք կը կարգայ նրանց յիշատակին, որովհետև նրանք կրօնի և եկեղեցու անունով ջանում էին քանդել ազգութեան ամբողջութիւնը:

Մեր դրօշակի վրա գրված է ազգութիւն, սեր, եղբայրութիւն, լոյս, առաջադիմութիւն

և ընդհանուր մարդկային քաղաքակրթութիւն բառերը:

Իսկ նրանց դրօշակի վրա գրված է՝ ազանդ, ատելութիւն, խաւար, յետադիմութիւն, ազգութեան կործանումն բառերը: Թող ազգը ընտրի այդ դրօշակներից մինը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Պ. ԱՂԷՐԱՍԵՆԻ ԱՐԱՐԱՋԱՆՑԻՆ

«Մշակի» 140 №-ում կարդալով ձեր երկար և ձիւ նամակը ուսումնարանից մասին «Փորձի» միջով իմ առած մի քանի տեղեկութիւնների վերաբերութեամբ, աւելորդ չեմ համարում ձեզ պատասխանել Կը ներքեւ որ իմ պատասխանը կարծ կը լինի և այն հարցերի վրա միմիայն, որոնք կայ ունին ուղղակի ձեր ուսումնարանի և ոչ ձեր անձի կամ ձեր համարուձքին հետ: Չարաչար սխալվում էք, պարօն, կարծեւ թէ ես անցեալ տարի ձեր ուսումնարանը ներս մտնելով, ինձ համար նպատակ ունեի ձեր անձը կամ ձեր վարկը: Նոյն օրը միմիայն առաջին անգամ ես պատիւ ունեցայ ծանօթանալ ձեր եղբորը Պ. Սիրաիշ Արապաջեանցի հետ: Չարաչար սխալվում էք նմանապէս կարծելով թէ ես իմ գրածները կը հիմնեի «Օտար և ըստ երևոյթիւն պերճախօս (ուզում էք ասել ստախօս) պարտից հազոր դած տեղեկութեանց վրա»: Այն պարտը, որի հետ ես մտայ ձեր ուսումնարանը աւելի ազնիւ է, քան որքան դուք կարծում էք: Բայց ինչ հարկաւոր է ձեր կողմից այդ տղայական պատճառարանութիւնը, մինչդեռ փաստը ինչն իրան է կտտում: Ահա իմ պատասխանը:

Ա. Ձեր դպրոցի բացման 1863 տարի թիւրք ղարոցի դրան ճակատի տակտակից ես կարդացի, բայց եթէ օխալմամբ Ծ-ը ես Զ-ի տեղ եմ կարդացել, այն ժամանակ հազար ներդրութիւն իմ թոյլ աչքերի կողմից:

Բ. Վ իմակալեր կոչվելու համար չեք, որ ես իմ ճանաչարհորութեան ժամանակ տեղեկութիւններ էի հաւաքում, բայց եթէ իմ հասակոր տեղեկութիւնները անձամբ անհիմն և վայր ի վերջ են հաճեցէք ուղղել: Այդ մասին էլ շնորհակալութիւն կը լինեմ:

Գ. Հատ ուրախ եմ, որ ձեր դպրոցը «Իր 16 ամեայ (1881 թուին կը լրանայ) գոյութեամբ տուել է հասարակութեանը հարկեր և քան» փոքր ի շատ զարգացած մարդիկ եթէ այդ այդպէս է, այն ժամանակ երբ գասարանից բաղկացած ութ տարուայ կրօնիական գիմնադրոյի կոնքով ձեր ուսումնարանին դուք տեղը տարրական անուն էք տուել ես կարծեմ ասելի լաւ կը լինէր այդ ուսումնարանը անուանել Ալեքսանդրօպօլի կեցնու:

ՆԱԲԱԿ ԽՐԹԱԳՐՈՒՆ

Պատկեր, 23 օգոստոսի

Մշակի 131 շամարում պ. Արմենակը հարգող էր, որ Պատկերի երկու արական և երկու կանան դարձմանը հարցաքննություններ վերջացան առանց որ և իցե յառաջագիտություն ցույց տայու։ Պ. Արմենակի հարցաքննությունները որքան վերաբերում է կրթական խնդրերին, որքան վերաբերում է սխալ տեղեկությունների համարը։ Նորին սրբազանության Մուսուկյանց Վրկազր արքեպիսկոպոսը խորամանկոր առարկայի քննություններ կազմել է կրթական օրհնագրի շնորհակալություն է արձանագրող գործողներին աշակերտները յառաջագիտություն համար։ Նորին սրբազանության ներկայ դասվող բուրք հասարակությունը գուց մնաց։ Առաջի ճշմարտություններ վերականգնելու համար պետք է հրատարակել խոստովանել որ պ. Արմենակը կրթական խնդրեր կրթական քննությունների ոչ մեկին ներկայ չէ կազմել և չէ տեսել, և չէ տեսնում սխալ են իր առած տեղեկությունները։

Յ. Ն. Օրբելյանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՍԻ

«Новое Время» լույս է տեսնում քաղաքների կառավարությունը ինքնուրույն են առել, որ անհարժ և շարժական կայքեր պաշտպանում են մանակ, ապահովություն դնալու խնդրերը կառավարչի պատգամաբերների համաձայնությունները, որոնք ընտրված կը լինեն քաղաքի հասարակությունից։

«Голосъ» լրագրի իր մի բանասիրական մեջ, որ ստորագրված է Պրուզովիտի անունով, նկատարարում է առաջ փակերկրի մեր Սոբոլեյի վանքը և ծանոթացնում է մեզ այն մարդկանցի դրություն հետ, որոնք մինչև այսօր կրծանկան ազատ կարծիքների պատճառով ամենուրեք իրանց ամբողջ կենսությունը վանքի խնամքի տակ է ապրել։ Յուրաքանչյուրը հարկաւոր է համարում վերջապես կրծան և խղճի կատարել ազատությունը։

Չորեքշաբթի օր կարդացանք «Մշակի» միայն կէս թերթը գործը բերելով մեզ նոր էինք անցել Պատկերի կարգի նոր աստիճանը։ Այժմ «Մշակը» սպասում է նոր տատերով։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՆԱՍ ՉԻՐԱՋԻ ՃԱՌԸ

Մեզ ուղարկեցին Մինաս Չիրաջի ճառի թարգմանությունը, որ նա կարդացել է Անգլիայում, Կորեյի կրթի մեջ։ Ահա սպում ենք այդ ճառը։

«Տեսնելով ներքինը ինձ արտասպասել իմ շրջանի հարկավորներին երա այս ամենապատուաւոր ախուճքին (կրթ) օր, զիս հրաւիրելով այս շքեղ ժողովին, ուղեց պատուել յանձն իմ հայ ժողովուրդին, որում կը պատկանին ճշմարտագույն բունած է թէ Ռիչարդ Վոլդերնի պէս մարդիկ չեն պատկաներ միայն այն ցեղին որ զիրենք ծնաւ, բայց մարդկություն իրանուց ունի աննցնող պարծենալու (Մախահարություն)։ Հետևաբար, շատ բնական է որ մի հայ թարգման կանգնի իր հայրենակցաց զգացումներուն միջազգային այս խնամքին մեջ։ Տեսնելով, հայ ազգը Ասիայ մէկ անկեան մէջ կորսուած և վայրի ցեղերէ շրջապատուած, սկսաւ, սակայն իւրացունել և բուրգական քաղաքակրթութիւնը։ Մի ազգ որ կարող է կարգաւ իր յատուկ լեզուով հմար, կիկերոն, ճէլքըքըր և Դանասէ, ճիլլէր և Վիբառու հիւկօ, չը կարենար մնալ անտարբեր այն մեծ սկզբնայն որք այսօր կը մղեն զժողովան դէպի նոր հորիզոններ։ (Մախահարություն)։ Չոր փաստաբանս մեծ սկզբունքը զոր այնքան պերճորէն կը

բաշարեր աշխարհի առջև հուշակոս որ այն մարդն, որուն անունը կը կրէ այս կանաւոր, և գոր Անգլիա, ամեն տեսակ ազատութեանց այս կարողութեւն, առաջինն կըաւ ի գործ կանելու, օրհնեալ է թէ ի մասին իւր նիւթահան հեռանալու և թէ ի մասին բարոյական արդեանց, որովհետեւ, ոչ միայն սպասողներուն համար դերամատուցելի կրնէ ամեն բերքը, այլ և նաեւ, ամենքին շահերն իրարու կապելով, կը ստեղծէ նոր եղբայրութիւն մը ժողովուրդ միջև, և միջամբ այլ յառաջագիտութիւնը անխուսափելի հարկ մը կրնէ իւրաքանչիւր արդի հասնու։ (Մախահարություն)։ Տարախոս չունիմ, Տեսնելով մի օր աշխարհ համաձայն ձեր այդ գաղափարին պիտի դառնայ։ Այլ է առարկայն — մ.Տ. և փնտ մտաբերուցն — որում գուց կը հետամտիք։ Բայց ներքեցէք ինձ բնէ ձեզ, թէ այդ օրը չը կարենար ծաղիլ մի ուրիշ սկզբունքի մը յաղթութիւնէն յառաջ — այն է ազգաց ազատութիւնը։ (Մախահարություն)։ Երբ Եւրոպայի մէջ վաճառականութեան ազատութեան ինչորք վեճի ներքեւ է, դուք որ գայն կը պաշտպանէք, և որ կը ջանաք անոր ընդհանրական գործարարութիւն մը ապ, պետք չէ որ մտանաք թէ Ասիայի մէջ կը գտնուի ժողովուրդ մը որ ապահով արտադրելու ազատութիւն չունի, և ընտրվենէն մասնաւոր կերպիւ նպաստաւորեալ երկրի մը մէջ որ խանձարութիւն կը ձեւ հանձարեղ և գործունեաց ազգաց, հարստահարութիւնը կը դատապարտեն արտադրողն ի կործանումն և սպասողն ի սով։ Կուք այժմ կը խնդրեք և կը հոգանէք խաղաղութիւնը, և իրաւունք ունեք, զի պատեղազմը մարդկութեան համար թշուառութեանց մեծագոյնն է, և, ինչպէս այլուր ըսած եմ, մարդոց մի հաւաքական նախափորձ է Առաւմուտի դէմ Մախահար, Տեսնելով ժամանակ որ պիտի գտնուի ժողովուրդ մը, ընդունակ յառաջագիտութեան և քաղաքակրթութեան, բարբարոսի մը բանութեան սակ, որ չը դիտէր, որ չուղեց կրթեք գիտնալ թէ ինչպիսին ինչպէս կը թելու է, խաղաղութիւնը միայն կեղծիք (իւրեք) մը կարող է լինել, և ոճիր մը ընդդէմ մարդկություն (Լսեցէք, լսեցէք) Տեսնելով, դուք կը հասկանաք այս ճշմարտութիւնները։ ձեր սկզբունքը կը մղէ գեղեցիկ անդամարդիկ կերպիւ դէպի այս արդիւնքը։ Եւ դուք փաստահարութիւն ունեք այն հոյակապ անձին վրա որ ձեր փառաւոր հայրենեաց բազմին կը նախագահէ։ Թոյլ տուէք ինձ յատուկ այստեղ թէ Արեւելքի մէջ, նորա պաշտօնավարութեան լուրն ամենամեծ ցնձութեամբ ողջանուեցաւ բողոքն այն տեղերն ուր սիրտերը կը բարակեն ազատութեան համար։ (Մախահարություն)։

«ГОЛОСЪ» ԼՐԱԳՐԻ ԹՂՔԱՅՈՒՄԻՒՆԸ

Голосъ լրագրի մէջ սպասում է հետեւեալ թղթակցութիւնը երգութից օգոստոսի 20-ից։

Ռուսները յիշատակը այստեղ անջնջլի է։ Հաղաւորեալ տան մէջ չը կայ մի առաջին յիշատակը։ Եւրաբանիւր օճիցերը թողել է ի յիշատակ մի խաչ, պատկեր կամ իր լուսանկարը։ Ռուս օճիցերները, բացի այդ ընձաներից, աւելի լաւ չէին կարող շնորհակալ լինել այն հիւրասիրութեան համար, որ հայերը արել են նրանց։

Այն տան տերը, որի մօտ ես լիջել էի, ունի երկիրը առաջնայնող մասնաժողովի նախագահ, բժիշկ Ռէյոլինդերի պատկերը։ Պէտք էր տեսնել թէ, ինչպիսի օրբութեամբ էր պահվում Ռուս բժիշկի յիշատակը պատկերը հարաւստ, ծաղիկներով և պսակներով

զարդարված ոսկէ շքանակի մէջ էր գրված։ Տեղացի հայերը չափազանց երախտազեւ էին նրա երանգնա պատերազմելու համար տարածվելի հիւանդութիւնների դէմ, որնչ սպասում էին սարսափելի կերպով տարածվելու։

Բանի որ առանձերը երգութի մէջ էին, հարերը մինչև վերջին բաժնէ չէին հաւատում, որ նրանք կերթալին։ Այլ պատճառով հայերը շատ քիչ էին հոգում թիրքերի հետ նախկին յարեբութիւնները պահպանելու մասին։ Երբ հայերը յոյսերը անթաքար խաղաղութեան, նրանք պատրաստ վեցան ամեն տեսակ ընդդիմադրութիւն ցույց տալ թիրքերի բնուութիւններին։ Թիրքերին իր առեղաւ համար հայերը վաճակցին նրանց և ոչ մի յանդանքը անպատիւ չը թուրին։

Օրբում մի թիրքը աստիճանաւոր, անցնելով ձիով մի փողոցով ընկաւ ձիուց, որ վախեցել էր մի հայ երիտասարդի յանկարծանի երեւոյցը։ Երբ բարկացած աստիճանաւորը մտար կարծրացնում է հայ երիտասարդի վրա, այս վերջինը հանում է լայն բաժնի թիւղի, և ըզզում է թիրքի վրա, սպասնալով իսկոյն նրան սպանելու։ Թիրքը պահում է մտարկը, նստում է ձիու վրա և հետանում է, ասելով. «հայ զիտի զաման»։

Տեսնելով հայերի այդպիսի արամագրութիւնը, թիրքերը շատով հանգստացան։ Կես մինչև այժմ հայերը անզապար կրկնում են թիրքերին թէ հէնց որ կը կրկնվեն առաջվայ անկարգութիւնները, նրանք իսկոյն կը հրաւիրեն առանձերն երգութի մը վերջնականապէս զրաւելու համար։ Թիրքերը այնպէս ձնչված են Ռուսաստանի պատերազմական աղիցեցութեամբ, որ մինչև այժմ հաւատում են այդպիսի սպանալիչներին։

Առհասարակ երգութի վիշայթի հայերը ստոր և հրաձիգ զինքի բաւական մեծ պաշար ունեն։ Այլ պատճառով նրանց յարեբութիւնները թիրքերի հետ այժմ բողոքովն փոխվել են։ Ենձ ասացին, որ հայերը զինաւորված ընկերութիւններ են կազմակերպել, որոնք ուշադրութեամբ հետեւում են անջնջի զարգանալուն, որպէս զի հարկաւոր դեպքում իրանց օգնութիւնը աւելի իրական և օգտաւէտ դարձնեն։ Հաստատուել են, որ Թիրքաց կառավարութեանը յայտնի է այդ ընկերութիւնների գոյութիւնը, բայց նա ոչինչ չէ կարող անել նա միշտ մի պատասխան է ստանում, որ այդ բողոքը անվավի է սեփական արահոյութեան համար թիրքերից և քիւրդերից։

Այստեղ շատ են խոսում Հայաստանին շատով արվելի ինքնավարութեան մասին և սերնդնում են, որ եղիպոսական առաջին միտքը Եւրաբ. փառա, իրը հայ, երկրի անփոփոխ կառավարիչ կը նշանակվին։ Երեկ այդ երթագրութիւնը նրա հետեւեց է, որ Եւրաբ. փառա նորերում մեծ փողեր նուրբը Հայաստանի սովետներին։ Պատուաւոր ծերունիները ստում են, որ Եւրաբ. կամ մի այլ փառայի նշանակելը հայերին չէ բաւականացի։ Ահա ինչ ասաւ ինձ ծերունիներից մէկը այդ լուրի առիթով. «Ոչ, նուրբ փառա թէպէտ լաւ մարդ է, բայց նա էլ չէ կարողութիւնը է, իսկ թիրքաց փեւերը մեզ բաւական ձանձրացրել են։ Եթէ հարկաւոր կը լինի անփոփոխ կառավարիչ ունենալ, աւելի լաւ է մեզ յառաջագիտական մի քայլ կանելը և մեր «ժառանգական» կառավարիչ ահա ինչպիսի մարդ կընտրենք»։ Այս ասելով ծերունին մեկնեց իր ձեռք դէպի հիւսիս և ամենքը նրան հասկացան. ծերունին անկարծում էր այն երեւել մարդուն, որ երկու տարի առաջ

յաղթում էր Հայաստանի մէջ, իսկ այժմ արժողանում է Ռուսաստանի խաղաղ առաջնալուծութիւնը։ Այդ մարդու անունը այստեղ գիտնական աղիցեցութիւն ունի։

Այստեղի անդրկական հիւպատոս պ. Տրոստեր նորերում ուղեորվեցաւ Վան, որտեղ ինչպէս ասում են, անհանգստացնող գործեր են պատրաստում։ Որովհետեւ այդ ձանապարհորդութիւնը կապված է անձնական վաճառի հետ, այստեղի առաջնական հիւպատոսը չը հետեւեց Տրոստերի օրինակին։ Վանի հիւպատոս կը յաճոյի առաջին գեղեցու մները ստանալուց յետոյ, պ. Տրոստերն այժաւոյ նստեց ձիու վրա և թիրքը սուվարներով ուղեկցութեամբ ուղեորվեցաւ Վան։

Ղարսի նահանգից այս կողմը գաղթող թիրքերը գրեթէ բոլորն էլ ուղեորվում են հետաւոր Արեւելք, դէպի Դամասկոս։ Հայերը ի հարկէ զբանից հիացած են և գաղթողների ձանապարհը օրհնում են։

Պրանսիական նոր հիւպատոս պ. Լաուհոս հասաւ այստեղ։ Նրա մասին դուրս ոչինչ չէ կարելի տեսլ, որովհետեւ նա դուրս ոչինչ մէջ չէ խանդել։ Բայց սկզբնական ազատութիւնների հաւանտաւ ամենքը ասում են, որ նա մտնուանը կախողի չէ, ինչպէս ֆրանսիական նախկին հիւպատոս Ժյւրբէր և որ նա ազատամիտ մարդ է։ Քաղաք մտնելու ժամանակ նա հանդիպում ընդունվեց հայ երիտասարդութիւնից, որին նա ասաց. թէ ինքը եկել է պաշտպանելու «ոչ թէ կրծանական սկզբունքները, այլ ազգային իրաւունքները»։

Նորերում են ներկայ էի հայերի ազգային մեծ տանին, որ իւրաքանչիւր տարի կատարվում է Բազապայո լեւան վրա։ Այդ լեւան վրա սկիզբ է առնում Եւրասա գետը, որ պողպատում է Հայաստանի ահապ տարածութիւնը։ Այդ պատճառով այդ գետի սկիզբը կրծանական կուր է կազմում։ Առանգութիւնը ասում է, որ այդ լեւան մէջ թաղված էր կառապառներից հալածված խաչը, որի վրա Փրկիչը խաչված էր և, երբ կառապառները փորում էին հողը քրիտոստենական սրբութիւնը ձեռք բերելու և պըլծելու նպատակով, փորված տեղից յանկարծ ջուր բխեց և բոլորին խեղտեց իր հեղեղներով։ Ահա այդ հեղեղները սկիզբ առին Եւրասա գետին, որ մինչև այժմ էլ իր ոյժերը նրանցից է ստանում։

6,700 Իւսա բարձրութեան վրա աչքին առաջ բաշվեցաւ փողբիկ բլուրներով շրջապատած մի տափարակ Որովհետեւ տափարակից գննարկն ուղղութիւններով սկիզբ են առնում շրջա գետեր՝ Տիգրիս, Եփրատ, Արաքս և Զօրօխ, այդ պատճառով երկրի աւանդութիւնը ասում է, որ այդտեղ է եղլ բլրիկան եղեմը։ Պատում են, որ մի ֆրանսիացի մի քանի տարի առաջ ուղեւորվեցաւ Հայաստան միայն այն նպատակով, որ անձամբ տեսնի Աբամի կալուածները, բայց զարմացաւ չը գտնելով այդտեղ բլրիկան բոյսեր։ Ենձ մինչև անգամ ցոյց տուին այն թարգմանչին որ օգնում էր իր ձեռնարկութեան համար ահապին փողեր ծախալ ֆրանսիացուն։

Այստեղի հայուհիները չափազանց գեղեցիկ են։ Նրանք բաց երեսով են ման գալիս և հարնում են ինքնուրոյն, ազգային հագուստ, որի յատկանիշն է կազմում կարմիր կամ մուրա գոյնի, ոսկէ զրծերով կարված զոգնայն։ Գլխի զարդարանքը շատ հարուստ և գեղեցիկ է։ Սեւահիւները շատ քիչ են, մեծ մասամբ այստեղի հայուհիները շէկահիւներ են, մեծ և կապոյտ աչքերով։

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՒԳՈՐ ԱՐՄԻՈՒՆԻ

